vel diiudicãs locutiones Eſt autẽ
multiplex pulchritudo Prima eſt
ſpũalis que eſt in anima Scda mo
ralis q̃ cõſiſtit in honeſtate morum
Tercia itellectualis q̃ eſt pulchritu
do angelica Quarta ſupnaturalis
q̃ eſt diuina Quinta celeſtis q̃ eſt ſcõ
ruʒ in pria Hanc quintuplicẽʒ pul
chritudinẽ Jeronĩ. in ſe habuit Nã
habuit ſpũalẽ in virtutum varieta
te.moralem in virtutum honeſtate
intellectualeʒ in excellenti puritate
ſupſbalem in ardenti caritate.cele
ſtem in eterna caritate.diiudicauit
etiam locutiones ſiue vba tam ſua
q̃ʒ aliorũ.ſua examinãte pferẽdo
alior vera confirmando.falſa cõfu
tãdo.dubia exponẽdo.

De ſancto Jheronimo.

Iheronim⁹ euſebij viri nobi
lis fili⁹ ab oppido ſtridõis
quod dalmacie ⁊ pãnonie
cõfinia tenet extitit oriũd⁹. Hic ad
huc puer romã adijt ⁊ litteris gre
cis.latinis ⁊ ebraycis plene erudi
tus eſt In grãmatica donatuʒ ha
buit preceptoreʒ. in rhetorica aũt
victorinũ oratorẽ. In ſcripturis ãt
dominicis exercitabat᷑ die et nocte
ac inde hauſit auide qđ poſtmodũ
effudit abũde Quodã tpe ſicut in
epl'a ad euſtochiuʒ pͥhibʒ dum de
die tuliũ ⁊ nocte platoneʒ auide le
geret eo q̓ ſermo incultus ſibi in li
bris pphẽticis non placeret. circa
mediã.xl tam ſubita ⁊ ardẽti febre
arripit᷑ vt toto frigeſcẽte iã corpo
re vitalis calor in ſolo pectore pal
pitaret.duʒ vero exeq̃e funeris pa
rent᷑.ſubito ad tribunal iudicis tra
hit᷑ ⁊ interrogatus cuius cõditiõis
eſſet xpianũ ſe eſſe libere pfitet᷑ Mẽ
queʒ iudex. Mentiris inq̃t. Cicero/
nian⁹ es non xpianus vbi eſt enim
theſaurus tuus.ibi ⁊ cor tuũ At ihe
ronimus obmutuit ⁊ cõtinuo iudex
ipſuʒ duriſſime cedi iuſſit Tunc cla
mauit et dixit Miſerere mei dñe mi
ſerẽ mei Tunc q̃ aſtabant pcabant᷑
vt veniã tribueret adoleſcenti Ipſe
aũt p deũ iurare ⁊ dicere cepit.dñe
ſi vnq̃ʒ habuero codices ſeculares
ſi legero.te negabo In hec igit᷑ iu
ramẽti vba dimiſſus ſubito reuiui
ſcit Tunc lacrimis totum ſe inuenit
perfuſũ ⁊ ex verberib⁹ q̃ ante tribu
nal ſuſcepat ſcapulas terribiliter in
uenit liuiẽtes. Tanto autẽ ſtudio li
bros diuinos extũc legit. q̃nto li
bros gẽtiliuʒ vnq̃ʒ legerat. dũ aũt
eſſet annor xxix. in romana eccl'a
cardinalis pſbr ordinatus ẽ Mor/
tuo vero liberio papa ihero. ſũmo
dign⁹ ſacerdotio ab omnib⁹ accla
matur. Sʒ dum quorundã clerico
rum ⁊ mõchor laſciuiã increparet
illi indignati ei inſidias parauerũt
ſz ⁊ p veſteʒ muliebrẽ vt ait Johs
be.ab eis turpiter eſt deriſus Naʒ
cũ iheronim⁹ ad matutinũ more ſo
lito ſurgeret ⁊ veſteʒ mulieris quã
emuli iuxta lectũ poſuerãt repperit
ſuãq̃ʒ credens induit ⁊ in eccleſiaʒ
ſic proceſſit Hec aũt emuli fecerũt
vt mulierez habere in thalamo cre
derẽt Qđ ille videns tante eorum
veſanie locuʒ dedit. ⁊ ad gregł. na
zanzenũ cõſtantinopolitane vrbis
epm puenit Poſtq̃ʒ autẽ ab ipſo ſa
cras litteras didicit in eremũ ppe/
rauit vbi q̃nta pro xpo ſuſtinuerit
ipſe ad euſtochium narrat.dicens

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quotiens i eremo ꝯſtitutus ⁊ illa
vaſta ſolitudie q̄ exuſta ſolis ardo
ribus horriduꝫ monachis preſtat
habitaculū. putaui me romanis de
licijs intereſſe. Horrebāt ſacco mē
bra deformia. ſqualida cutis ſitum
ethiopice carnis obduxerat quoti
die lacrime quotidie gemitus Et ſi
quando repugnātē ſomnus immi
nēs oppſſiſſet. nuda humo vix oſſa
herētia collidebāt de cibis ⁊ potu
taceo. Cū etiaꝫ languētes aq̄ frigi
da vtant̄ ⁊ coctū aliq̇d accepiſſe lu
xuria ſit et tamen ſcorpionuꝫ tm̄ ſo
cius ⁊ ferarū ſepe choreis intererā
puellarū. ⁊ i frigido corpore ⁊ car
ne ꝑmortua ſola libidinis incēdia
pullulabant. ita ꝙ ſꝑ flebā et repu
gnantē carnē edomandā inedia ſb
igebam. diem crebro ꝯiunxi cū no
cte. Nec prius a pectoris ceſſabam
verberib⁹ q̄ꝫ a dn̄o rediret tranq̄lli
tas. Ipſam quoqꝫ cellulā meaꝫ q̄ſi
cogitationū ꝯſciam ꝑtimeſcebam.
et mihi irat⁹ et rigidus ſolus deſer
ta penetrabā Et vt mihi teſtis ē do
minus. poſt mltas nonnunq̄ꝫ lacri
mas m̄ videbar intereſſe agminib⁹
anglor̄ Per q̄drienniū ergo ibidē
penitentia ſic peracta ad bethleeꝫ
opidū remeauit. vbi prudens ãial
ad preſepe dn̄i ſeſe obtulit perman
ſurum. Bibliothecā aūt ſuam quā
ſummo ſtudio ſibi ꝯdiderat clauſā
aliosqꝫ libros iterꝝ relegens diem
ieiunijs ducebat ad veſperuꝫ Mul
tos āt ibidē diſcipulos coadunās
in ſancto ꝓpoſito et trāſlatione ſcri
pturarꝝ q̄nquagita annis ⁊ ſex mē
ſibus deſudauit. et vſqꝫ ad fineꝫ vi
te virgo ꝑmanſit. Licet āt in hac le
genda dicat̄ ꝙ virgo ſꝑ fuerit ipſe
tn̄ de ſe ſcribit ad palmaciū. Virgi
nitateꝫ in celo ꝑfero. non q2 habeo
ſꝫ q2 magꝭ miror ꝙ nō habeo. Tan
ta deniqꝫ laſſitudine fatigat⁹ eſt vt
in ſtrato ſuo iacēs funiculo ad tra
bem ſuſpēſo ſupinis manib⁹ ſe leua
ret vt. ſ. officiuꝫ monaſterij ꝑut po
terat exhiberet. Quadaꝫ v̄o die
adueſperaſcēte cū Jeronim⁹ cū fra
trib⁹ ad ſacrā lectionē audiendā ſe
deret ſubito leo q̇dam claudicans
ingreſſus ē. Quo viſo cū ceteri fra
tres fugerēt Jeronim⁹ eideꝫ. q. ho
ſpiti obuiauit Leo g° cū pedē leſuꝫ
oſ̄deret. vocatis fr̄ibus pedeꝫ ſibi
ꝑcepit ablui et diligent̄ ei⁹ plagam
req̇ri. Qd̄ cū factū fuiſſꝫ inuenerūt
leonis plantā a ſentib⁹ vulneratā
Adhibita g° diligēti cura leo ꝯua
luit ⁊ omi feritate depoſita int̄ eos
q̄i aial domeſticum hitauit Tūc vi
dēs Jero. ꝙ nō tā ꝓ ſanitate ſui pe
dis q̄ꝫ ꝓ eorꝝ vtilitate leonē de⁹ mi
ſiſſet. de fratrū ꝯſilio h̄ eidē iniūxit
officiū vt aſinū quē hēbant q̄ ligna
de nemore portabat ipe leo ad pa
ſcua ducēt ⁊ ductū ibidē cuſtodiret
Qd̄ ⁊ fc̄m ē. nā iniuncta leoni aſini
cura. more paſtoris induſtrij eūdo
ad paſtū ſoci⁹ inceſſant̄ itineris ru
re paſcendo vndecūqꝫ defenſor tu
tiſſim⁹ erat. veꝝtn̄ vt ſe cibaret ⁊ a
ſin⁹ ſolitū ꝑficeret opus ꝯſuetis ſꝑ
horis cū eo domū r̄dibat Quadā
g° vice paſcēte aſino ⁊ leone grauit̄
ſoporato mercatores cuꝫ camelis
inde tranſeuntes aſinum ſolum vi
derunt eum qꝫ citius rapuerūt Ex
pergefactus leo cum ſociū nō inue
niret. rugiēs huc illuc qꝫ ibat Quē
tandē nō inueniēs ad portā mona
ſterij triſtis redijt et intus vbi erat

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſolitus pre verecundia ingredi nõ
preſumpſit Et videntes fratres q̄
tardius ſolito et ſine aſino veniſſet
putauerũt q̄ fame cõpulſus aſinũ
cõediſſet Nolenteſq3 annonaʒ con
ſuetaʒ ſibi tribuere dicebãt Vade
et reliquã ptem aſelli mande et tuã
ingluuiẽ reple. Heſitantes tñ vtrũ
hoc feciſſet exierũt ad paſcua. ſi for
te aliqđ indiciũ mortis inuenirent.
Et nihil inuenientes reuerſi Jeroni
mo retulerunt Tunc monitis eius
officiũ aſini imponũt Qđ cum leo
patienter ferret. q̄dam die expleto
ope ad agrum exijt hac illac ve diſ
currit ſcire deſiderans q̄d đ ſuo ſo/
cio factũ fuiſſet. Et ecce vidit alon/
ge negociatores cũ onuſtis camel
pcedente aſino venientes. Mos ei
illi regioni ẽ vt qñ cuʒ camelis lon
gius gradiunt cameli vt directius
vadant pcedentẽ ꝛ collo funiculuʒ
geſtantẽ aſinũ ſbſequunt Recogni
to igit leo aſino. cũ ingenti rugitu
ſup eos irruit et hoies in fugã con
uertit At leo terribilr rugiens pcu
tiebat cauda fortiter terraʒ pterri
tos q3 camelos ſic erant onuſti añ
ſe ad cellã ire coegit Qđ cũ fratres
vidiſſent et Jeronimo nunciaſſent
ille ait hoſpitib' noſtris fratres ca/
riſſimi pedes abluite. Eſcas pbete
et ſup hoc volũtatẽ dñi expectate.
Tunc leo cepit p monaſteriũ vt ſo
lebat letus diſcurrere ſinguloꝝ fra
trũ veſtigijs ſe pſternens et q̄ſi de
ppetrata q̄m nõ fecerat culpa cau
da alludens veniã poſtulabat. Je
ronim' aũt futuroꝝ preſcius fratri
bus ait Ite ꝛ venientib' hoſpitib'
neceſſaria preparate Adhuc eo lo
quẽte nuncius venit ad eũ annunci
ans añ fores hoſpites adeſſe q̄ ab
batẽ vellẽt Ad q̄s cũ ille iuiſſet pti
n' illi ei' pedib' puoluũt p cl'pa ve
niã poſtulãtes Quos ille benigne
eleuans pcepit vt ſua reciperent et
aliena nõ vſurparẽt. Rogabãt igi
tur illi beatuʒ Jeronimũ vt medie/
tatẽ olei p bñdictione accipiat qui
bus vix aſſentiens tandẽ coactus
ſuſcipi iubet. pmiſerũt aũt ſe annu
atim eandẽ olei menſurã fratribus
ipſis daturos ꝛ a ſuis dari heredi
b' pcepturos • Cũ aũt oliʒ i ecc̄a
vnuſq̄ſq3 caneret qđ uolebat The
odoſius impator vt ait Jobs. be.
Damaſũ papam rogauit vt alicui
viro docto eccaſticũ officiũ ꝯmitte
ret ordinandũ Ipſe igit ſciens Je
ronimũ in lingua latina greca ꝛ he
braica pfectũ ꝛ in oĩmi ſapia ſũmũ.
eidẽ officiũ ꝯmiſit Jeronim' igitur
pſalteriũ p ferias diſtinxit ꝛ vnicui
q3 ferie nocturnũ ꝓpriũ aſſignauit.
ac gl'a patri in cuiuſlibet p̄s fine di
cendũ inſtituit Deinde ep'las ꝛ eu
angelia p circulũ anni decantãdaſ
ceteraq3 ad officiuʒ ptinentia p̄ter
cantũ rõnabilr ordinauit. Miſit q3
illud de bethleem ad ſũmũ pontifi
cẽ ꝛ ab eo ꝛ a cardialib' fuit valde
pbatũ ꝛ ppetuo autẽticatũ. Poſt
hoc ãt in ore ſpelũce in q̄ dñs iacu
it monumentuʒ ſibi ꝯſtruxit vbi ex
pletis 98 annis ꝛ ſex mẽſib' ſepul
tus fuit • In q̄nta reuerẽtia Aug'
eũ habuerit ptʒ in ep'lis q̄s ei miſit
in q̄ꝝ vna ei tl'i mõ ſcribit. Dño di
lectiſſimo ꝛ cultu ſinceriſſimo carita
tis obſuãdo atq3 amplectẽdo Je
ronimo Aug' ꝛc. Alibi q3 de eo ſic

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſcribit Sanctus ieronimꝰ pſbiť gre
co latino ⁊ hebraico eloq̇o eruditꝰ
i locis ſcīs atꝫ i lr̃is ſacris vſqꝫ ad
decrepitā vixit etatē cuiꝰ nobilitas
eloquij ab oriente i occidētez iſtar
ſoľ lāpas reſplenduit. Btūs aūt ꝓ
ſper in ſuis cronicis ſic ait Jeroniꝰ
pſbr in Bethleē toti iā mundo cla
rus hitat. egregio ingeio et ſtudio
vniuerſe ecc̄e ſuiēs Jſido. vero i li
bro ethimo. ait Jeroniꝰ triū lingua
rū ꝑitus extitit Cuiꝰ inťpretatō ce
teris āñfertur qm̄ et vboꝝ tenaci/
or eſt ⁊ ꝑſpicuitate ſñie clarior. atꝫ
vtpotē a xp̄iano interprete verior
Jn dialogo q̊ꝫ ſeueri diſcipuli ſan
c̄ti martini q̇ eiꝰ tp̄e fuit ſic de iero
nimo ſcriptū hētur ieronimꝰ p̄ter ſi
dei meritū. dotēqꝫ virtutū nō ſolū
latinis atꝫ grecis. ſꝫ eč hebraicl. ita
lr̃is iſtructꝰ ē vt ſe illi i oi ſc̄ia nemo
audeat ꝯpare. Cui iugis aduerſꝰ
malos pugna. ꝑpetuū qꝫ certamē
Oderunt eū heretici. qꝛ oēs impu
gnare nō deſijt. Oderūt clerici qꝛ
vitā eoꝝ inſectabať ⁊ crimia Sed
plane eū boni diligūt ⁊ mirāť. Nā
q̇ eū hereticū eē arbitrāť inſaniūt
Totꝰ ſp in lectōe totꝰ i libris ē. Nō
die nō nocte q̇eſcit aut legit ſp aut
ſcribit Hec ſeuerus Et ſicut ex his
vbis pꝫ et ſič ip̄e ſepe teſtāť mľtos
ꝑſecutores et detractores ꝑpeſſꝰ ē
Quas tamē ꝑſecutiōes q̄ꝫ libēter
ſuſtinuerit pꝫ ex eo ꝙ ſič dicit in epi
ſtola ad aſellaz Gracias ago deo
quia dignus ſū habitꝰ quez oderit
mūdꝰ Maleficū me garriunt. ſꝫ ſcio
ad regnͫ ꝑuenire ꝑ infamiā ⁊ bonā
famā. Jtem Vtinā ob dn̄i mei no
men atqꝫ iuſticiā vniuerſa infideliū
turba me ꝑſequatur. Vtinā i oꝓ
briū meū ſolidius exurgat hic mū/
dus vt merear a xp̄o laudari ⁊ ſue
pollicitationis ſperare mercedem.
Grata itaqꝫ ⁊ deſiderāda tēptatō
eſt. cuiꝰ p̄miuꝫ a xp̄o ſperať in celo
Nec maledictio grauis ē q̄ diuina
laude mutať Obijt autē circa dn̄i
annos. ꝫ88.

¶ De nomine.

Remigius dr̄ a remige q̇ eſt
nauis ductor vľ rector Vľ
dr̄ a remis q̇ ſūt inſtrumen
ta qb̄ nauis duciť ⁊ a gyon lucta
tio. Jp̄e eni ecc̄aꝫ gubnauit ⁊ a ꝑi
culo naufragij eā duxit ad portuꝫ
ꝑadiſi ⁊ ꝓ ea luctatus eſt contra i
ſidias demonis

De ſancto remigio epiſcopo

Remigius regē lodouicū et
gentē frācoꝝ ad fidē ꝯuer
tiſſe dr̄ Hēbat ei rex vxorē
noie rotūdinā xp̄ianiſſiāꝫ q̇ viꝝ ſu
uꝫ ad fidē nitebať ꝯuertē ſꝫ nequi/
bat Que cū filiū genuiſſꝫ. eū bapti
zare voluit ſꝫ rex oio ꝓhibuit Jlla
vo q̇eſcē non valēs tādeꝫ h̄ a rege
obtinuit ⁊ filiū baptizauit. Qui cū
baptizatꝰ eēt ſubito mortuꝰ ē Cui
rex. nūc apparet qꝛ xp̄s vilis deꝰ ē
q̇ eū ꝑ ꝙ fides eiꝰ poterat ſblimari
nō potuit i vita ꝯſuaē. cui illa imo
in h̄ a deo meo valde me diligi ſen
tio ꝙ p̄mū fructū vētrl. mei euꝫ reci
piſſe ꝯgnoſco q̇ regnū infinite tuo
melius filio meo largitus eſt. Con
cepit iterū ⁊ aliuꝫ pꝑit. quē vt pri
mū cum mľta inſtācia baptizari fe
cit ſꝫ en ſubito infirmať. ita ꝙ eius
vita deſperať Ait qꝫ rex vxori vere
debiľ ē deꝰ tuꝰ qꝛ nullū in ſuo noie

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf